

Előfizetési árak:

postán vagy házhoz küldve:

Egész évre. 20.— kor.

Félévre. 10.— kor.

Negyedévre 5.— kor.

Egy hónapra 1.70 kor.

Egyes szám ára 8 fill.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜPÁRT KÖZLÖNYE

Hirdetések díja:

Egy cm. területenként 8 fillér.

Nyilttér és magánérdekű közlemények soronként 40 fillér.

Megjelenik minden nap, az ünnepek és vasárnapok kivételével.

Szerkesztőség: Kossuth-utca 19.

Ide küldendők a lap szellemi részét illető közlemények.

Főszerkesztő:

Koncz Ákos.

Felelős szerkesztő:

Dr. Orbán József.

Kiadóhivatal: Kossuth-utca 13.

Előfizetés, hirdetés és magánérdekű közlemények felvétele.

A kiállítások jelentősége.

A nemzetközi érintkezések között, melyek a népeket és nemzeteket egymáshoz közel hozzák, tudásukat és erkölcsi értékeket egymással megösmertetik s ezen egymásra hatásuk által kölcsönös tiszteletet és rokonszenvet ébresztenek, — a világkiállításoknak a legfontosabb szerep jutott. Mintegy jelképei azok a népek testvériségének, az egész emberiség összetartozásának, előhírnökei az emberi nem jövő boldogságának: az örök békének. A világkiállítások a béke gyermekei s bennök a munka dicsősége nyer kifejezést; az a munka, melyben a nemzetek teremtő ereje nyilatkozik meg, — az a munka, melyben mindnyájan egyenlők és versenytársak vagyunk.

A világkiállítások rendkívüli népszerűsége a munka mindent legyőző vonzerején kívül annak is tulajdonítható, hogy bennök korunk uralkodó eszméje, az altruizmus nyer megtestesítést; az a gondolat, hogy tevékenysége legjavát az ember embertársa javára áldozza s közkincsévé tegye az egész emberiségnek. Ebben áll ma a világkiállítások jelentősége s ebben áll korunk legnagyobb dicsősége. — Nincs a világ legelrejtettebb zugában oly figyelemreméltó eszme, tudományos elv, találmány, vagy kísérlet, melyre a kiállítások tárlataiban reá ne akadnánk.

Ide hozza azokat nemcsak a verseny ambíciója, hanem ide hozza azon lelki szükséglet, hogy munkánk eredményének legjavát embertársainkkal megösmertessük s ezáltal az emberiség hasznára le-

gyünk. Valamint a szocialistikus bölcsészeti elv az életet mindenki harcának tekinti mindenki ellen, úgy az altruistikus modern szociológia a kiállítást mindenki munkájának nevezi mindenki érdekében.

Ime, ebben áll a világkiállítások erkölcsi jelentősége.

A párisi világkiállítás megnyitása, mely bennünk e gondolatokat keltette, reánk magyarokra, rendkívüli fontossággal bír. Mert ez a világkiállítás az első, melyen Magyarország teljesen önállóan vesz részt, Ausztriától elkülönítve.

A párisi kiállítás megnyitásának eredményét azért kétszeres érdeklődéssel kísérik s mint munkatársak abban a korszakot alkotó műben, mely tegnapelőtt a világ előtt feltáratott, benső örömmel hallottuk azokat a magasztos eszméket, melyeket Loubet, a francia köztársaság elnöke és Millerand a francia kereskedelmi miniszter a kiállítást megnyitó beszédekben kifejeztek.

Az emberi társadalom anyagi és erkölcsi nagyságának titka, — mondta Millerand, — ez egyetlen szóval fejezhető ki: szolidaritás.

Ennek hatásai egybenőnek és fűződnek az egész földön egy jótéteményeket széthintő egészszé, a mely már most látni enged egy új korszakot, melynek első határjelét csak nemrég tűzte le a hágai konferencián vezetett fenkölt kezdeményezés.

Reméljük és hisszük, — ugymond — hogy eljön az a nap, a melyen a világ csak a békés gyümölcsöző versenyt és a munka diadalmas küzdelmeit fogja elismerni.

A nemzetek közt az egyetértés diadalra juttatása volt a czélja Franciaországnak a kiállítás megnyitásával, mondotta Loubet. Oly kijelentések, melyek a nemzetközi béke fentartását minden szerződés és diplomáciai kongresszusnál jobban biztosítják; oly kijelentések, melyek a kiállítást, mint a béke és munka hálaünnepét valósággal megszentelik az emberiség szemében. Valóban az emberiség fejlődésének történetében nincs magasztosabb látvány, mint az, midőn az egymással ellenségeskedő népek békejobbot nyujtva egymásnak elismerik, hogy nincs eszmény, nincs törekvés, mely magasztosabb volna az egyenlőségnek a munkában, az egyenlőségnek az emberiség legfontosabb érdekeiért kifejtett lankadatlan küzdelemben. Az evolució ezen kézzelfogható mozzanata kiragadja az embert a köznapi élet porából s felemeli arra a magaslatra, — hol megszűnik az osztály, a nemzetiségi, a fajkülönbség, hol mindenki egyenlő, a ki dolgozik. Szóval a párisi kiállítás: az emberi munka apotheozisa. A béke diadala a tudatlanság felett. Győzelem, mely ledönti a korlátokat, mely a nemzeteket egymástól elválasztotta. Ez az igazi örömnep, mely a szabadság, egyenlőség, testvériség eszméit dicsőíti meg.

Nemzetünk részvtéte a párisi kiállításban minden eddigi kiállítási szereplésünknél fontosabb és nagyobb arányu. Iparosaink s kereskedőink vetélkedve siettek, hogy nemzetünk haladását méltóan bemutathassák s már azon körülményből, hogy elsők voltunk, kik a versenyre elkészültünk, követ-

TÁRCZA

„Ne sirj, rózsám!“ *

Irta: Benedek Elek.

Messze földről, a havasok aljából, szomorú nóták szállanak felém s nem hagynak békében, míg lelkem vissza nem száll velük, a honnét szárnyra keltek. Egész nap kesergő, majd szilaj nóták csengnek a fülemben, rég, husz esztendő előtt hallott nóták, a mikor még a falumbeli legényekkel együtt daloltam... Mi mindent elfeledtem azóta! Ezek a nóták megmaradtak s nem tudom, nem mosolyognak e még a századvégi emberek, ma époly szépek nekem, mint voltak husz év előtt. Talán még szebbek.

„Ne sirj rózsám, nem leszek katona!“

Ín, a kis falu népe kint az utcán. Asszonyok, lányok kötényükbe bujva sirdogálnak, csak a katonaviselt emberek, különösen az öregek, kik még negyvennyolcz előtt szol-

* Mutatvány szerzőnek „Falusi bohém“ című alatt megjelent kötetéből.

gálták a császárt, nézik megindulás nélkül a sorozásra induló legénységet.

— Mi az a három esztendő. Az nem is idő. Én huszonöt esztendőig szolgáltam a császárt, — mondja egy öreg székely.

— Hát én? S hát az apám? Háromszor volt ki a francziára. Hej, akkor nem volt gőzös! Ki gyalog, ki lóháton ment Franciaországba.

— De már az igaz, könnyű most a katoná dolga, — tódítja egy háromesztendőt szolgált obsitos. Igazat beszélnek az öregek. Most a gőzös egy nap alatt a világ végére viszi a katonát, egy nap vagy lelövik, vagy nem, harmadik nap meg visszarepíti a gőzösnek hat kereké!

De hát hlába: három esztendő, vagy harmincz esztendő, elég az, hogy itt kell hagyni a falut A hazát, a szülőket, a testvéreket. Na meg azt a leányt, akiről azt mondja a nóta:

Be van az én rózsám képe
Hü szívembe rajzolva
Érted vagyok, gyenge rózsám,
Katonának kiirva...

Szegény legények, nagy kedvük volna egy kicsit elpityeredni, de ott állnak a szék körül az öregek, összeszedik magukat s szilaj kurjantásokba tör ki szívüknek nagy keserősége. Pedig még nem is katonák. — Csak lesznek, ha megütik a mértéket. S ha már az Ur Isten meg a császár úgy rendelte, hogy a legény husz éves korában mérték alá kerüljön, üsse is meg, mert nincs annál nagyobb szégyen, mintha a tiszturak rákiáltják: „untáglík!“

A mit én különben ez alkalmatossággal meg akarok írni, az egy süldő diákkorbeli emlék, a mikor a vakációm vége összeesett a sorozással. Akkor láttam, hogy az én hazámban a sorozás valóképén kedvező alkalom a — lófuttatásra. Arról budapesti embernek sejtelve sincs, hogy mit művelnek ilyenkor a székely legények. Már hónapokkal előbb kiszemelik a falu legjobb futó lovait s eleve készülnek a monstre futtatásra, mely egy napi járőföldön rendeződik az egész vidék legjobb lovaival. Ha a falu legjobb lovai nem valami sor alá került legényé, addig mesterkednek, míg gazduramat

keztethetjük, hogy munkánk eredménye nem lesz utolsó. Társadalom s a kormány mindent megtettek, hogy vállalkozásunk sikere biztosítva legyen s reméljük, hogy a jury bírálata meg fogja győzni barátainkat s ellenségeinket arról, hogy a magyar nemzet méltóan sorakozik a kulturnépek mellé s hogy önállóságunk, melyeket irigyeink nagyon is szeretnek elvitatni, nem pusztá formalitás, hanem oly kétségbevonhatlan tény, melyet kulturánk minden ékesszólásnál jobban bizonyít.

A kormány és a fegyenczipar. A múlt évben Kolozsvárott megtartott országos ipartestületi kongresszus kérvényt intézett a kormányhoz, hogy a fegyenczipart, mely a kisiparosok boldogulását érzékenyen hátráltatja, szüntesse meg. Plósz Sándor dr. igazságügyminiszter, mint a „Kel. Ért. jelenti, ezen ipartestületi kérvényre a napokban küldte meg a választ az elnökségnek. Az igazságügyminiszter kifejtéi válaszában, hogy a kormány sok tekintetben méltányosnak találja a kisiparosok panaszát a fegyenczipar ellen. De a fegyenczipart csakis fokozatosan tartja megszüntethetőnek. A kormány tekintetbe veszi azt, hogy a fegyenczipar leginkább a ruházati kisiparosokat, u. m. szabó, cipész, csizmadia stb. károsítja meg. Épen azért az igazságügyminiszter a kereskedelemügyi miniszterrel egyetértőleg újabb kísérletezni fog, hogy a fegyenczipart olyan munkával foglalkoztassa, amely a kisipar versenyére nincs káros hatással. És pedig kosárfonó- és szövészeti műhelyt rendezett be újabb a fegyházakban és börtönökben. Az igazságügyminiszter végül azt is megjegyzi, hogy ha ezen kísérletei beválnak, úgy a kormány nem zárkózik el attól, hogy a kisiparosokat sújtó fegyenczipart fokozatosan beszüntesse és oly iparágakkal pótolja ezek helyét, amelyek a kisiparosoknak nem ártanak.

A debreczeni országos diákkongresszus alkalmából rendezendő orsz. főiskolai torna és vivóverseny.

A kongresszust előkészítő nagybizottság előkészítette már e versenyeket is és az alább főbb részeiben közölt tudnivalókat kinyomatva, az ország összes egyetemei és akadémiái valamennyi együletéhez megküldötte. E körlevél szerint a versenyek ideje: **1900. április 28-ika d. u. 3 óra.** Színhely: a főiskola udvara. Résztvevők: csakis a kongresszusi hivatalos kiküldöttek.

Programmterv.

I. Vivó-verseny. Mérközési mód: osztályozási küzdelem. Díjak: 1-ső díj: debreczeni hölgyek emlék-díja. 2-ik díj: aranyérem. 3-ik díj: diszitett ezüstérem. 4-ik díj: ezüstérem. 5-ik díj: kis ezüstérem. 6-ik díj: bronzérem. Irányadók a Magyar Athletikai Klub vivó szabályai. A verseny vezetője Szigeti Benedek Sándor debreczeni vivó-mester ur. A jury tagjainak nevei később tételnek közzé.

II. Torna-verseny. I. Versenyen kívül: a) Felvonulás. b) Szabad gyakorlat kézi szerrel. c) Súlyemelés. II. Versenyek: a) Nyújtón. b) Magas ugrás. c) Korlát. d) Súlydobás távolra. e) Rudugrás magasra. f) Birkózás. Díjak: A nyújtó kivételével, ahol az első díj aranyérem, minden többi szakversenyenél első díj diszitett ezüstérem, második ezüstérem, harmadik bronzérem.

A versenyek vezetője Tóth Mihály, főiskolai tornatanár ur.

A jury tagjai később tételnek közzé.

Részletesen tárgyalja még a programmtervezet a szabadgyakorlatokat, valamint az egyes versenyeknél előírt gyakorlatokat a versenyzők tájékozására. Ezek után a következő lelkes hangú felhívással zárul a szép sikert ígérő tervezet:

Egyetemi és akadémiái polgártársak, kik a debreczeni országos diákkongresszuson részt vesztek! Tagadhatatlan, hogy a szellemiek után a sport felkarolása az ifjúságnak főkötelessége. Szellemi és testi erő egyesülésénél nincs szebb jelenség, mely a szemlélő szívet, esztét és szemét jobban tudná gyönyörködtetni. Reméljük, hogy a

debreczeni diákkongresszus tanácskozásainak komolysága, tagjainak lelkesülése és határozatainak életrevalósága által szellemi téren dusan megfelel a várakozásnak, melyeket az ország közvéleménye hozzá fűz, de viszont nem volna valami szebb, megnyugtatóbb és dicsérhetőbb tapasztalat, mintha a testedzés terén is megmutatná a magyar ifjúság, hogy méltó a babérra. Megmutatná, hogy nemcsak szíve és esze ép, de izmai is! Megmutatná, hogy egész lénye nem más, mint az erős lélek és erős test ölekezése!

Egyetemi és akadémiái polgártársak! A tavalyi turini nemzetközi diákkongresszus sportversenyén a vivásban az első és második díjat két magyar ifju vitte el. Pedig ott küzdöttek a porondon a művelt világ felsőbb tanuló ifjúságának legelső kardforgatói. Az idei párisi nemzetközi diákkongresszus is nagy versenyekkel lesz egybekötve. Legyen a magyar ifjúság ott is az első között! Reméljük s bizzunk benne! Előbb azonban vessé össze erejét és ügyességét ez az ifjúság itt a magyarságnak valóságos kis birodalmában, Debreczenben! E nemes város nemes közönsége már is nagy érdeklődést tanúsít a magyar ifjúság mérközése iránt. Ébből az érdeklődésből, de amellet bizalomtól fakadt az a nagy szívesség is, melyet a debreczeni hölgyek az első győztesnek átnyújtandó emlékdíj felajánlásával közvetve az egész kongresszus iránt tanúsítanak. — Köszönet és hála nekik! De viszonzásul az ifjúság is álljon ki a sikra, tegye magát méltóvá a társadalom pártfogására!

Legyen minél több versenyző!

Sikerült vivó- és tornaverseny által emelkedjék majd az egész kongresszus híre, neve és megdicsérése!

Jelentsétek be a résztvevőket f. hó 22-ig, kongresszusi iroda „Bika” szálló 8. czimre, hogy a meghívók idejében nyomtathatók s szétküldhetőek legyenek.

Jöjjetek!

Üdvözlettel a debreczeni diákkongresszust előkészítő nagybizottság nevében: Kun Béla, elnök. Takács Endre főjegyző. Jóna Kálmán, Váradi Szabó János, a vivóverseny intézésére kiküldött bizottsági tagok. Dayka Endre, Demkő Sándor, Polgár Dániel, a tornaverseny intézésére kiküldött bizottsági tagok.

leszedik a lábáról, kezükre adja a lovait, ámbátor jó előre tudja, hogy legalább „egy százás bankót” lefuttatnak velük s még örülhet, ha nem a bőrét hozzák haza. De a dicsőség, a dicsőség! Végre is a paraszt csak dicsőség után fut a lovával s nem pénz után is, a mint azt finom nagy uraktól látjuk. S még ki sem nyomtatjuk az ujságban, ha Huszár Nagy Ádám uram lovai a vidék összes lovait megelőzték egy fejjel.

A véletlen úgy hozta, hogy Gergő, ami legényünk sor alá került s az Urnak abban az esztendejében a „vén huszár”-nak voltak a legjobb lovai. Ah, a Pista meg a Fecske! A fejük, a nyakuk, a testük egész tartása oly elevenen áll előttem, mintha tegnap láttam volna utoljára. Világos pej volt mind a kettő, nem egész tizenöt markos, de hosszú dereku s úgy tetszett, mikor megeresztették a gyeplőt, mintha utána eredett volna a derekuk is, egészen kinyult: vélted, két sovány agar vágtat előttem.

Tudnotok kell, hogy a paraszt ló nem ismer trappot. Vagy lépést megy, vagy vágtat. A trappja nagyon gyámoltalan trapp, olyanforma, mint a tipegő polka. Félreszegi a fejét mind a két ló, mintha nem egy uton járnának s ha sebes trappba indítod, mindjárt kivág. A Pista és a Fecske is határozott ellensége volt a trappnak, de ha csak neszt vették, hogy kocsis jó utánuk, nem lehetett birni velök. Egyszeribe rángatózni kezdett a füle Pistának is, Fecskeének is s egy akarral neki iramodván, repültek mint a madár. A trapphoz szoktatott uri ló, fele utat nem volna képes megtenni galoppban, mikor ezek a csontos kis lovak még mindig vágtatnak vezetül.

... Igen, Gergő sor alá került, nekem meg vissza kellett mennem Udvarhelyre. Ott

volt a sorozás. Paraszt lónak épen egy napi ut az én falumtól. A legényeknek sem kellett egyéb, mire a falu kapujáig értünk, hatan kapaszkodtak fel a szekerünkre. Hét legény egy szekéren, mind sorozásra menő, köztük én, a vézna diákoeska. Azt hiszem, több már nem fért volna fel. S a mi nekem különösen tetszett, csak Gergőnek volt ostor a kezében, a többi hat legény egy egy öles hosszú karót szurt a vendégoldal mellé. Kettőnek, háromnak volt egy-egy idomalan pisztolya is. Ezek a falu kapujánál nagyot durranítottak, a mire, természetesen, a lovak, mintha őket is kilőtték volna, veszett vágtaíással repültek végig a göröngyös uton. Soha sem feledem el, önkéntelen visszazétem a faluba s láttam, a mint a „vén huszár” utánunk fenyeget.

Na, fenyegethetet.

Egyszerre aztán kikerültünk a széles országútra s im jöttek mindenfelől a legények nótázva, pisztolyokat sütögetve. Nóta, pisztolydurrogás, lovak csengője, szilaj kurjongatás összegyülve zugott, csengett végig a még havas vidéken.

A lovak, a miénk s a többi egyszerűen meg voltak bolondulva. A szekerek összerolódtak Baróthon alól, lépést mendegéltek s a legények biztatták, ingerelték egymást: no, testvér, ereszd!

— Ereszd te! Leghátul egy köpezős, piros képű legény elrikantotta magát: lesz-e futás, legények? Én nem járok lépést!

Jól megnéztem a legény lovait, hollőfekete volt mind a kettő, olyanforma testű, mint a Pista, meg a Fecske. S végig futtatván hirtelen az összeverődött lovakon, mindjárt láttam, hogy ezzel a két lóval kell ma versenyt futni a mi lovainknak.

— Ereszd, Gergő, — szólalt meg egy legény.

— Én nem, míg a lovam faránál nem látom annak a két fekete lónak a fejét.

— Ereszd, mert megcsufol.

— Azt én nem hiszem. Még azt a patkót nem verték arra a két lóra, hogy elhagyja a Pistát s a Fecske.

— Jó, jó.

Izgatott voltam, fészkelődtem, szerettem volna kivenni a gyeplőt a Gergő kezéből. Lassu, tipegő, polkás trappban megindította, utána vagy tíz szekér, szintén ilyen tipegő-polkásan. Ugy öt perc múlva egyszerre csak az a piros képű legény, aki leghátul jött, kivág a sorból, megeresztí a gyeplőt, vágtatnak a feketék, mint a veszedelem s nyilként surrogtak el a szekerek mellett. Még csak egy szekér volt közbe, még egy ugrás s a feketék orra ott van a Fecske faránál.

— Ereszd, Gergő!

— Ne félj, testvér.

Hiszen Pista, Fecske nem is kérdezték tőle: ereszt-e, nem-e. Hajsza! hija volt, hogy ki nem rántották a gyeplőt a kezéből, olyan vad erővel vágtak ki a csöndes ügetésből.

A legények, Gergő kivételével, talpra szöktek s egymásba fogódzva állottak a szekér derekában. Bele belerikkantottak: nye, te nye! Nye, Pista, nye! Nye, Fecske nye!

Én meg letérdeltem a szekér aljára, nekidőltem a vendégoldalnak, arra az oldalra, a hol a feketék néhány arasznyi távolságra repültek a mi szekerünk mellett s nem gondolva a nagy veszedelemre, mely könnyen érhet vala, valami édes izgalommal néztem ezt a vad, örületes nyargalást.

A piros képű legény szekeren is felállottak a legények és bele-belerikkantottak azok is: Nye, Holló, nye! Nye, Szellő, nye! Az első fordulónál egy pár lépést nyert

TÁVIRATOK.

— A „Debreczeni Ellenőr“ eredeti táviratai. —

A király látogatása.

Bécs, április 18. A király ma délután meglátogatta Fülöp württembergi herceget és feleségét a részvételt fejezte ki a hercegi pár unokájának, Mária Erzsébet hercegnőnek elhunytá fölött.

Megzáfolt híresztelés.

Bécs, április 18. A Neues Pester Journal-nak azzal a jelentésével szemben, hogy a közös miniszteri értekezlet a hadügyminiszteriumnak egy 40 millió koronás tulajdonelvétele miatt végleges eredményre nem vezetett, megjegyzendő, hogy a három közös miniszterium abban a pillanatban, mikor a tárgyalások befejeződtek, a költségvetés minden egyes czimére és tételére nézve teljesen megegyezett, tehát egyáltalán szó sem lehet későbbi szóbeli vagy írásbeli tárgyalásokról a melyek megegyezés czéljából volnának szükségesek. Sajnos, hogy az említett jelentés, a melyet különben más magyar lapok is hoztak, olyan megbízható lapban is megjelent, mint a Neues Pester Journal.

Vilmos tábornagysága.

Budapest, április 18. A berlini Post koholmányának mondja Vilmosnak tábornaggyá való kinevezését.

Külföldi katonai bizottságok Budapestén.

Budapest, április 18. A husvétii ünnepek alkalmával két külállam katonai bizottsága látogatta meg a magyar fővárost. Mindkét bizottság tanulmányutjában jött Budapestre a közös hadügyminiszter ajánlólevelével ellátva. Az egyik bizottság Dánia fővárosából Kopenhágából érkezett ide, mint a dán hadügyminiszter kiküldöttje, Faber C. műszaki ezredes és Möhl vezérkari kapitány vezetése alatt. A dán hadügyminiszterium új aknafurógépeket szerez be a had-

sereg számára és e czélból rándultak ide, hogy a Ganz és Társa villamos gyárában szerkesztett furógépek előnyeit megismerjék.

A másik katonai küldöttség Madridból jött Budapestre Arancz lovag ezredes vezetése mellett. A spanyol tisztiek a blümai löpőgyárban tettek tanulmányokat, melynek villamos berendezéséhez tartozó gépek most készülnek a budai Ganz gyárában. Ezeknek megtekintésére utaztak Budapestre. A hivatalos teendők végeztével mindkét bizottság megtekintette a főváros nevezetességeit és a legnagyobb elragadtatással távozott Budapestről.

Véres harc Nagyváradon.

Nagyvárad, április 18. Egy éjeli mulatóhelyen egy tűzér mulatott, kit. mivel az ottlevőkkel összeveszett, kidobtak. Az uton találkozott 26 huszárral, kiknek elpanaszolta az esetet. Ezek boszut állani visszamentek. A koresmárosné vendégeit betuszkolta a mellékszobába s eloltotta a lámpákat. A huszárok követelték, hogy adja ki a czivileket. Már elmentek! — felelte a koresmárosné. A huszárok erre átkutatták a szobákat s rátaláltak az elrejtőzöttekre. **Borzasztó dulakozás támadt. A huszárok a sötétben egymást kaszabolták.** Gábor György zongoramester egyet a levegőbe, egyet a tömeg közé lőtt. Egy tizedes nyakát átlőtte s több katonát megsebesített. A lövésre a huszárok elmenekültek. Az ügyben megindult a vizsgálat.

A búr-küldöttség.

Hága, április 18. A búr-küldöttség kereken kijelentette, hogy nem nyilatkozik újságírók előtt utjának czéljáról. Eddig a küldöttség kivételesen fogadott néhány embert, akik közvetlenül érdekelve vannak a dél-afrikai eseményekben. A küldöttség reméli, hogy a királynő fogadni fogja, de erről még semmi bizonyosat nem lehet tudni. A tegnapi estét Beelaerts volt transzváli követ özvegyénél töltötte a küldöttség. Holnap

reggel állítólag azokat a személyeket fogadja a küldöttség, akik sürgős kérdésekről akarnak vele érintkezni.

A kolozsvári színház Párisban.

Budapest, április 18. A kolozsvári nemzeti színház tagjai Párisba mennek vendégszerezni, hol népszínműveket adnak elő. A társulattal Szentgyörgyi is menni fog. Lukács miniszter már értesítette is erről Böllönyt.

Görögkeletiek zsinata.

Nagy-Szeben, április 18. A Telegraful Roman, a metropolita lapja meghívót tesz közzé, a melylyel Metianu metropolita az erdélyi görögkeleti román főegyházmegye zsinatát április 29-ére összehívja.

Az afgán emir levele.

London, április 18. A Times második kiadásban közli az afgán emir levelét, melyben panaszkodik, hogy mikor Afganisztánt minden oldalról szorongatják, az angol kormány nem törődik vele. Régóta hű szövetségese volt Angliának, de most itt van a tettek ideje.

Aréna Szegeden.

Budapest, április 18. A szegedi városi színházban május elsejétől szeptember végéig szünetel az előadás. A város színházlátogató közönsége most mozgalmat indított a végből, hogy nyárra alkalmas arénát létesítsenek. A mozgalmat a hatóság is támogatja.

Leégett község.

Brünn, április 18. Tegnap délután Stannern községben (iglaui járás) tűz támadt, amely 25 házat pusztított el gazdasági épületekkel és eszközökkel egyetemben. A kárt 90,000 koronára becsülik. Egy Tuma nevű pírntzi toloncz a börtönben megfuladt. A tüzet gyufával játszó gyermekek okozták.

a Holló meg a Szellő s ettől a pillanattól kezdve a négy ló egymás mellett futott. Hol az egyik, hol a másik volt előbb egy löféjjel, de egyik sem volt képes a másik elé kerülni. Szakadt a hab mind a négy lóról, üvöltöttek a legények, a Fecske megpróbálta, hogy egy oldalgrással eleibe vágjon a másik két lónak, de mindig beléjük ütődött. A furfangja, mire Gerő tanította ki, ezáltal semmit sem használt.

Ez a holtverseny eltartott egy kerek órát. Akkor, áldott szerencsére, egy szörnyű magas hegy alá értünk. A legényeknek megjött az eszük.

Megegyeztek békekessegesen, hogy „szusz szantsanak“ egy keveset a lovak. Egyik sem győzött most, majd még egyet próbálnak az oklándi stáció után. Bevártuk a többi szekereket is. Azok is versenyt futottak egymás közt, de ez már oly távol történt tőlünk, hogy mi abból semmit sem láttunk. A hegy aljában mind leszállottak a legények, körülvették a négy lovat, a legjobb négyet az egész vidéken. Törülgették róla a habot, simogatták, tapogatták s mondták, áradozó dicsekedéssel hirdették, mintha csak valamennyiüké lett volna, hogy ilyen négy lóva még a szolgabírónak sincs.

A mint ezt a szót kiejtette valamelyik, Gergőben újra feltámadt a virtus, mondván:

— Ilyen még a főispánnak sincs!

— Te, Gergő, ha a szolgabíró utólérne az uton, megynád-e, hogy elkerüljön?

— Én-e te? Abból nem eszik, hogy engem elkerüljön!

Jól van, ez így annyiban maradt. Az oklándi stáció két órát pihentek a lovak.

— Fogjunk be legények.

A szolgabíró Oklándon lakott s mikor (pen a háza előtt elhaladtunk, akkor fogták be nagy, magas lovait.

— Jó a szolgabíró, legények!

A pirosképű legény, a ki „egyelőre“ utánunk tánczoltatta lovait (ugy tánczoltak azok, mintha most kerültek volna ki az istállóból egy heti állás után), elészolt Gergőnek:

— Testvér!

— Mit akarsz, testvér?

— Azt, hogy most ne fussunk mi versenyt, hanem menjünk egymás után. Mindjárt jó a szolgabíró, addig járjunk lépést. Mikor el akar hajtani mellettünk, akkor aztán: ereszd, testvér!

— Jól van, testvér.

Volt annyi süldő diák eszem, hogy mondjam a legényeknek: ne okvetetlenkedjenek, mert a szolgabíró mind besoroztatja.

Nóta volt a felelet: Nem a világ három kerek esztendő.

Hát csakugyan jó a szolgabíró, sebes ügetésben törnek előre azok a rettentő nagy lovak, már az orruk ott prűszkül a második szekér saroglyája mellett.

— Ereszd, Gerő!

A legények talpra szöktek mind a két szekéren, összefogódtak s énekeltek: „Ne sirj, rózsám, nem leszek katona!“

(No, azt szeretném látni, gondoltam magamban.)

Hóval, sárral tele volt a szekér, a kerekék úgy hányták kétfelé a sáros havat, hogy a szolgabíró mindegyre megállította a kocsiját, s úgy kiabált elé a legényeknek, az ökleivel fenyegetődve:

— Megálljatok, gazemberek!

Volt eszükben, hogy megálljanak. Két szer-háromszor egymásuton próbált elhagyni, de legfeljebb az első szekérig ért.

— Mind besoroztatlak, kutyák! — dübörgött a szolgabíró.

Bánták is azok.

— Nye, te nye! Nye, Fecske, nye! Holló nye!

Hanem ugy az ötödik-hatodik próbálkozásnál mégis csak a hosszú lábak elé kerültek Fecske farához.

— Mindjárt elkerül! Gergő ereszd!

Még egy pillanat s a lovak egymás mellett szaladnak. Láttam, hogy a szolgabíró meg fog kerülni.

Még is került volna, ha...ha a legények teljesen el nem vesztik az eszüket. Mintha csak valaki kommandérozta volna, egyszerre rántották elé az öles karókat s elébe vágta a szolgabíró lovainak. Ha a kocsis egész erejével meg nem ragadja a gyeplőt, a szolgabíró befordul az árokba.

Többet aztán nem próbált megkerülni. Hanem hát azért mégis csak odaért ő is, a hová a legények, tíz-husz perczeszel később. S ott a városban, ugy vettem észre, mintha erősen megcsappant volna a legények kedve. Mintha valamennyinek folyt volna az orra vére.

— Besoroznak, testvér...

— Én is azt hiszem...

Még a föld is sirt alattuk másnap reggel, a mint összeülekezve, fölmentek a sorozó házba, olyan szomorú nótákat énekeltek. Csak ezt az egy nótát énekeltek: „Ne sirj, rózsám, nem leszek katona!“

A minthogy ezt kár is lett volna énekelniök, mert mind a két szekér legénységét besorozták.

Áldott szerencsére én még tizenöt esztendő voltam, különben engem is besoroznak.

Sikkasztó hivatalnokok.

Budapest, április 18. A steiri fegyvergyár igazgatóját és hivatalnokát sikkasztásért elfogták. Az igazgató egyúttal községtanácsos.

Kormányválság.

Szófia, április 18. Az ország egyes vidékén észlelhető elégtelenség folytán Radoszlavov miniszterelnök az egész miniszterium lemondását fel fogja ajánlani a fejedelmeknek, mihelyt az az országba visszatér.

A pestis.

Teherán, április 18. A dsuanrui kerület némely községeiben, a török határ közelében, körülbelül 40 mérföldnyire Kirman-sahantól északnyugatra, föllépett a pestis. A járvány kiütése óta, vagyis körülbelül három hét óta állítólag 125 ember halt meg pestisben.

Öngyilkos levéltárnok.

Budapest, április 18. Homma Umbertó, a bécsi katonai főtörvényszék levéltárnoka, öngyilkos lett.

A dél-afrikai háború.

— Expressz tudósítás. —

Budapest, április 18.

Wepener sorsa, a mint a legújabb távirati tudósításokból kitűnik, eldőlt a husvétii ünnepek alatt. Dalgety ezredes vitéz ellenállása folyó hó 9-étől folyó hó 15-éig sikerrel járt. A burok képtelenek voltak a várost bevenni és az angol helyőrséget megadásra kényszeríteni. Folyó hó 16-iki jelentés szerint a bur sereg, a mely egy hétig ostromolta Wepener, megkezdte a visszavonulást. Merre vette az utját, erről eltérők a tudósítások. Résztint éjszakra, Ladybrand felé, résztint délre Bethulie felé, résztint délre is, északra is küldik a bur sereget. Miután a burok eddigi mozdulatai arra vallanak, hogy tekintélyes haderőt szeretnének Bloemfontein és az Oranje folyó közé ékelni, sőt ezt a céljukat jórészt meg is valósították, legvalószínűbbnek tartjuk, hogy a wepeneri bur seregnek legalább egy része, mint az egyik londoni újság tudni akarja, 6000 ember, Bethulie felé vette utját.

Brabant angol tábornok visszafoglalván Rouxvillet, könnyen feltartóztathatja a Bethuliebe igyekező burokat, nem egészen bizonyos tehát, hogy eljutnak rendeltetésük helyére. Wepener sikeres védelme és Rouxville visszafoglalása az angol hadsereg helyzetére előnyös változás, a mennyiben az angolok immáron két tűz közé szoríthatják az északról, Bloemfontein és az Oranje folyó között délfelé húzódó, majd Wepener és Bloemfontein között nyugatra forduló ellenséget. Alighanem ez a szándék vezeti Roberts lordot, amikor csapatokat küld Wepener és Rouxville irányában.

Natálból és a Fokföld nyugati tartományából szintén örvendetes híreket kapnak az angolok. A burok Ladysmithtől északkeletre fekvő elandslaagte kerületből állítólag visszavonulnak, a mi egyértelmű volna a Ladysmithből északi irányban Transzvália vezető országutat és vasutat elzáró és bevehetetlennek hirdetett biggarsbergi pozíciók kiürítésével. Fokföldről pedig azt jelentik, hogy sikerült teljesen elfojtani az afrikanderek lázadását a nyugati tartományokban.

Legújabb távirataink a háború eseményeiről a következők:

Mafeking, április 18. A burok a márczius 31-én abbahagyott bombázást április 1-én újból folytatták, még pedig fokozott erővel. Ezenkívül újabb, számosabb ágyut helyeztek el a város körül, a melyekkel erősen lövöldözik a magasabb házakat.

Mafeking városában mindinkább tüne-dezik a szabadság iránt táplált remény. A

legutóbbi napokban már alig volt élelmi szer a városban. A lakosság fele éhen fog halni, hogy ha a legsürgősebben nem érkezik segítség. (N. Fr. Pr.)

London, április 18. A Bloemfonteinből tegnap este érkezett hírek szerint a burok Wepener feladták és Trouxvilleből is elmentek és a Bloemfonteintól keletre állomásozott 6000 emberrel észak felé visszavonultak.

Ezeket a híreket még eddig nem erősítették meg. A bur táviratok szerint pénteken és szombaton a harez Wepener körül még folyt. Petrus bur tábornok a Bloemfonteinből elindult felmentő sereget feltartóztatta és 500 darab marhát elvett az angoloktól.

London, április 18. A sprionkopi katasztrófa miatt Roberts Lord Warren tábornokot vádolja. Azt mondja, hogy Warrennek nincs szervező tehetsége. Egyúttal okul veti még a szervezetnek és rendszernek hiányát is.

Párisi levél.

Páris, április 16.

Kedves Szerkesztő Barátom!

Megtörtént! Megnyílt a kiállítás és Loubet elnök mosolyogva köszönte meg diadalutjában a vive „la Republique“ lelkesült nyilatkozatait a népnek, melyvel mi magyarok is együtt éreztünk itten.

A kiállítás megnyílt méltó fényvel és pompával, melyben kiváló rész jutott a magyar kulturának is; meg Bory József fővárosi huszárnak is, ki a budai hánvéd-émlék jó alakjáról modellet állott Zalának. bőven kijutott a tetszésnyilatkozatokból. De miért nyitották meg már most a kiállítást, mikor még félig sincsen készen? — erre csak magasabb szempontok szolgálhattak okul, a melyeket a közönséges halandó nem érthet. Tegnap még lovak nyeritettek a kiállítási termekben, vasuti kocsi kirakatlanul százával álltak még az előcsarnokban s még 1600 koesi áll kirakatlanul a pályaudvarokon és bizonyára kedves szolgálatot tesznek olvasóidnak, ha figyelmeztetem őket, hogy teljesen ki van dova a pénzük, ha június hó előtt a kiállítás végett idejönnek. Igaz, Páris maga is elég érdekes, de a kiállítás maga még egy nagy chaos, de e chaos is nagyszerű mint minden itten; a problema ez: vajjon szebb lett volna-e a teremtő munkáját látni, midőn a chaosból a világot teremtette; szebb lett volna-e ez, mint magát a kész világot látni? erre csak azt mondhatom, aki teheti nézze meg mindkettőt a kiállításra vonatkozólag; de a ki csak a kész kiállítást akarja látni azt óva inthetjük, hogy június előtt ne jöjjön ide. A kiállítás kerete bámulatos nagyszerű; az épületek méretei imponálóak és a kivitelek olyanok, hogy az ember azt hiszi, hogy ilyeneket csak Jules Verne vagy Jókai fantáziája tud létrehozni. Bámulva nézzük az alkotásokat, látjuk, milyen nagyszerűek az ember művei és mégis látjuk és érezzük, milyen kicsi, milyen gyarló az ember maga. Páris meghódította a világ összes népeit a békés munka diadalával és így együtt az emberiség is nagy! Máskor majd többet.

Üdvözlettel

Kugler Mihály.

SZÍNHÁZ.

Sulamith. Tizenhetedszer került színre tegnap este az a kellemes zenéjű, ügyes meséjű keleti darab, melyben Bödi Élla tegnap is oly nagy sikerrel énekelt. Az érdeklődés most is élénk volt e darab iránt és előadása a legszebb sikerben folyt le.

Műsorváltozás. A „Közönyt közönnnyel“ esütörtökre tervezett vigjáték előadása elmarad s helyette a „Dolovai nábob leánya“ színmű kerül előadásra. A műsorváltozást „A kis

szőkevény“ című operette próbáinak megtartása okozta.

Vendégszereplés. Ábrányiné Wein Margit asszony a hét végén háromszor lép föl a kassai nemzeti színházban, három legkitűnőbb szerepében. Az ünnepektől prima-donna ezen a héten még kétszer énekl a Kleopatra fő női szerepét a Magyar színházban. A harminczadik Kleopatra-előadás-sal Ábrányiné szerződötetése véget ér és a kitűnő művész nő hosszabb külföldi turnéra indul.

Egy átok története.

Az átokhoz tudvalevőleg kettő kell: aki átkot mond és akire az átkot mondják. Ki mondta tehát az átkot, a melyről itt szó van?

Ki mondta az átkot?

Az átkot John Trulby mondta, a ki apja volt egy leánynak.

Kire mondta az átkot?

Az átkot Walter Slaughterre mondta, a ki mechanikus volt.

A John Trulbi házából, sőt a környékből is mind elszaladnak az egerek, nemkülönben a patkányok. Miért szaladnak el?

Mert John Trulby leánya zongorázik. Jól?

Nem. Sőt.

És ez nemcsak az egereknek fáj, hanem az apának is.

John Trulby leánya pedig egész nap veri a zongorát.

John Trulby örömeiben le-
issza magát. Miért teszi ezt?

Mert a leánya nem zongorázik többé.

Miért nem zongorázik?

Mert beteg lett, ágyba feküdt.

Főikelt másnap reggel?

Nem kelt fel. Sőt fekvő maradt sokáig, mivelhogy kitörött a lábacsakája.

Ezért nem zongorázhatott és ezért itta le magát örömeiben John Trulby.

A mechanikus föltalál vala-
mit. Mi a csodát talál fel?

Talán a perpetuum mobilét?

Nem.

A mechanikus azt a zongorát találta föl, amelyiken az — ágyban is lehet játszani!!

A dühös apa széttépi a British
Medical Journalt. Miért teszi
ezt?

Mert a British Medical Journal magasztalja a Walter Slaughter találmányát. Milyen áldás — azt mondja — a betegeknek, akik éveken át nem hagyhatják el az ágyukat. A kerekken járó zongorát, amely minden irányban mozgatható: Csak odatolják a beteg ágyához, ráemelik a klaviatúrát, aztán játszhatik kedvére, kényelmesen.

Ezért tépte szét John Trulby az újságot. És amiért hogy a leánya is olvasta ezt. Sőt nemcsak olvasta, hanem — nyomban meg is rendelte a zongorát.

Az egerekkel és patkányokkal tragédia történik. Miből áll ez?

Az egerek és patkányok a John Trulby leányának betegsége és zongoraképtelensége alatt lassankint visszaszoktak a régi lyukaikhoz s a pinczékhez. De ah, egy napon megint megszólalt a zongora!

És így kénytelenek voltak újra elfutni, elhagyni a visszanyert otthont.

Az apa pedig szintugy kénytelen volt átkot mondani Walter Slaughterre. És leitta magát bujában.

Mert John Trulby azok közül való, akik vagy örömlükben, vagy bujokban, de mindig leiszszák magukat...

HIREK.

— **A kereskedelmi törvény revíziója.** Hegedüs Sándor kereskedelemügyi miniszter a kereskedelmi törvény revíziója ügyében leíratot intézett az érdekelt szaktestületekhez, amelyek a törvény hiányait leginkább ismerik. A leírat rámutat a kereskedelmi törvény ama részeire, amelyek az eddig beszerzett adatok szerint helyesbítést igényelnek és felhívja a kereskedelmi forgalom terén gyakorlatilag működő szaktestületeket, hogy a leíratban érintett összes kérdések széleskörű tanulmányozása után tegyenek a miniszterhez kimerítő véleményes jelentést, hogy módjában legyen az érdekelt szakkörökben fölmerült kívánalmakat is megismerni.

— **Elmebajos az állomáson.** A P.-Ladány felől tegnap reggel érkező vonattal egy sápadt képű fiatal ember érkezett az állomásra. Kiszállás után elkezdett a perronon fel s alá járkálni s közbenkezeléssel gesztikulált. Feltűnt az állomási rendőrségnek a fiatal ember magaviselete, odament az őrparancsnok s kérdezte, miért nem hagyja el az állomást. A fiatal ember nagyon zavaros feleleteket adott, annyit azonban ki lehetett tőle venni, hogy Kolozsvárról jön. A rendőrség látva, hogy őrülttel van dolga, azonnal intézkedett, hogy a kórház megfigyelő osztályába szállíttassék.

— **Eljegyzés.** Tóth Gyula gépjavitóműhelybeli gépész jegyet váltott Máthé Rózsika kisasszonnyal, özv. Máthé Istvánné kedves leányával.

— **Az új alföldi tranzverzális műút.** Az első alföldi tranzverzális műút sikerén felbuzdulva, a múlt ősszel Békésvármegye közgyűlésének megbízásából egy küldöttség tisztelgett Hegedüs Sándor kereskedelmi miniszternél, hogy egy új műút építését kérelmezze. Ebben az ügyben a miniszter a következő leíratot küldte Békésvármegye törvényhatóságának:

A vármegye törvényhatósági bizottságának m. évi október hó 16-án tartott rendes közgyűléséből 369. sz. a. hozám intézett fölterjesztésére, melyben a debreczen—fehértemplomi állami közútból Berettyó-Ujfalun kiágazólag Zsáka-Furta, Füzes-Gyarmat, Szeghalom, Körös-Ladány, Körös-Tarcsa, M.-Berény, Békés Csaba, Uj-Kigyós, Apácza és Tót-Komlóson át Makóig, illetve a kis-zombor—aradi állami közutig terjedőleg: esetleg Apáczától Pusztá-Földváron át Oros-házáig egy új állami tranzverzális műút kiépítését kérelmezi, értesitem a közönséget, miszerint az idézett fölterjesztésében előadott indokokból a szóban levő műutnak kiépítését a magam részéről is kívánatosnak tartom. Első sorban mindazonáltal a dunaföldvár—debreczen—máramaros-szigeti útvonal építését és az állami kezelésbe átvételét kell az 1895. évi költségvetés, kapcsolatban a törvényhozásnak bejelentett és ez által tudomást vett program értelmében kilátásba vennem és így sajnálatomra sem vagyok azon helyzeiben, hogy a közönség előterjesztett kérélmét már ez idő szerint teljesíthessem. Számbavéve azonban a kérdéses útvonal közérdekű fontosságát, másrészt méltányolva a közönségnek az alföldi közuti közlekedés viszonyainak felterjesztésére irányuló törekvéseit, már most kijelentem, miszerint hajlandó vagyok, — a törvényhozás jóváhagyásának fentartásával, — a közutnak ezen, az érdekelt törvényhatóságok méltányos hozzájárulása mellett való kiépítését és állami kezelésbe való átvételét azonnal folyamatba venni, mihelyt a dunaföldvár debreczen—máramaros-szigeti közut építése befejezést nyer. — Budapest, 1900. évi április hó 3-án. Hegedüs s. k.

— **Megfigyelés alatt.** Glück Izidor még eléggé fiatal ember arra, hogy az életnek jobb felét remélhesse, mert hiszen még csak szabósegéd volt, hanem úgy látszik, hogy kevés reménye volt a jövő szebb színben való feltüntetéséhez, mert már három

izben akarta eldobni magától megunt életét. A házbéliek mindannyiszor megakadályozták óhaja teljesülését és zavart viselkedése a rendőrség figyelmét is magára vonta. Kiderült, hogy a szegény fiatal ember elméje meg van zavarodva. Bevitték a kórház megfigyelő osztályába.

— **Dalestély.** A helybeli munkás dal-egylet husvét másodnapjának estéjén a Margit-fürdő disztermében tartotta nagy-számú közönség jelenlétében dalestélyét. A terem zsufolásig megtelt érdeklődő közönséggel. A gondosan összeállított műsor fényesen sikerült, melyet a közönség zajosan megtapsolt. A műsor végeztével a fiatal-ság táncra kerekedett, melynek csak reggel lett vége.

— **Öngyilkossági szándékból** a múlt hétfőn Székely Piroska varróleány jó adag mérget ivott. A gyors orvosi segély azonban megmentette s a szenvedett kínok elvették kedvét, azt hisszük, hogy szerelmi csalódásból és bánatból ismét ilyen tette szánja rá magát.

— **Platina Magyarországon.** A maga nemében valósággal szenzációs az a fölfedezés, amit a félhivatalos Budapesti Tudósító közlése szerint nemrégiben magyar geologusok tettek Erdélyben. Nem hangzik valami nagyon érdekesen ez a fölfedezés, mindössze arról van szó, hogy platinát találtak. Az anyakőzetre, amely nagymennyiségű platinára enged következtetni, az erdélyi Kárpátok déli nyulványaiban bukkantak. Eddig hazánkban csakis a szebenmegyei Oláhpánon találták ezt a felette drága fémét, ott is kis mennyiségben. A legtöbbat az Uralban találták a híres nisnye-tagilszki platinamosók, a kik mesés gazdagságra tettek szert a század első felében, pedig akkor még a villamosság nem adott annyi új alkalmazást a platinának, mint manapság. Ha a kutatások valóban oly nagy eredményre vezetnek, mint a minőt a kutatók várnak, az erdélyi platina nagy szerencse lesz az erdélyi Kárpátok közt lakó szegény népre, de a magyar közgazdaságra is, tekintve, hogy a platina ezidőszert drágább, mint az arany.

x **22 hektoliter Sesta kerti bor eladó.** Czim a kiadóhivatalban.

— **Szerencsétlenség.** Vállajon egy homokbányában játszodozott f. hó 5 én három kis gyermek, a 4 éves Széll Erzs, a 2 éves Kocsis Ferenc és a 3 éves Schwarz István. Egy pár vékonyi homok azonban játék közben rájuk omlott s a kicsinyek nem tudván alóla kibujni, oda fuladtak. A kereső szülék délfele találták meg gyermekeik holttestét.

— **M. Kir. Mezőgazdasági Múzeum.** Budapestre utazó olvasóink figyelmét felhívjuk a m. kir. mezőgazdasági múzeumba, melynek gyűjteményeit nemcsak a mezőgazdák, hanem mindazok haszonnal és tanulással tekinthetik meg, kik a mezőgazdaság vagy valamelyik ága iránt érdeklődéssel viseltetnek. E múzeumban hasznos és kártevő állatok gyűjteménye, növénytermelési, kertészeti, gyümölcsészeti, szőlőszeti, állattenyésztési, baromfitenyésztési, méhészeti, selyemtermelési tárgyak, gép és eszköz-modellek, talaj- és műtrágya-minták, emléktárgyak, épület modellek, statisztikai kimutatások stb. láthatók. A múzeum, mely a VII. ker., Kerepesi-ut 72. számú házban van elhelyezve, a hétfői és ünnepeket követő napok kivételével naponként d. e. 9 órától d. u. 1 óráig van nyitva és látogatása ingyenes.

— **Az angol királynő babonája.** Anlia öreg királynője nagyon fél az influenzától. Hat évvel ezelőtt történt, hogy a királynő leánya, Beatrix unsozására, Night-szigeten a tenyeréből jóslatotott. A jósnő három eseményt jövendölt a királynőnek: hogy még uralkodása alatt, a század utolsó esztendejében tör ki a legvéresebb háború, hogy a szászkóburgi hercegségben nem egyenes ágon esik meg a tönöröklés és harmadszor, hogy ő felsége, ha egyszer influenzába esik, soha abból ki nem gyógyul. Az első két jóslat már beteljesedett; a harmadiktól retteg most az angol királynő.

x **Feltűnő szép tavaszi ujdonságok** uri divat czikkeiben kaphatók **Fekete Jakab uri divat üzletében** (Főter, Kistemplom mellett) u. m. **angol és olasz kalapok, legujabb nyak-kendők, fehérneműek, zseb-kendők, harisnyák, nap- és esőernyők, francia illatszerek, karlsbadi czipők.** Nagy választék **valódi Zachariás-féle férfi és női bőr-keztyükben olcsó, szabott áron.**

— **Nyugtázás.** A debreczeni jótékony nőegylet részére **Koncz Ákosné és Bészler Károlyné** gyűjtőkönyvén adakoztak: Györffy Aladár 2, Bartha Kálmán 2, Tóth Ferenc 2, Hoff Albert 2, Telegdy K. Lajos utóda 2, Zádor Lajos 4, Tarbay József 1, Kemény Mórné 4, D. I. 2, Tóth Béla gyógyszerész 4, Kiss Lajos 2, dr. Szöllőssy 2, Szabó István 2, Braunstädter 2, Leidenfrost Árminné 2, Benes Gyula 2 kor., Varjassy Gyula 60 fill., Gramantik I. 1, Kálnai Lipót 1 kor., Klein Ferenc 60 fill., Munk 1 kor., Füstös testvérek 60 fill., Cziczó Lajos 1 kor., Tar Mihály 20 fill., Tóth Katalin 40 fill., Szilágyi Imréné 4, Keszler 1, Kola János 10, Csathy Ferenc 2, Szabó Zsigmond 2, Bernfeld 1 kor., Lám S. 6 tányér, 6 pohár, Nánassy Lajos 2 drb öntött edény, Szappangyár 2, Márkus 2, N. N. 1 kor., Márton Gyula ruhakelme, Katz Hermann 2 kor., Ungár R. 40 fill., Schwartz Dániel 1, Kovács Gyula 2, Olvashatlan 1, Sch. 1 kor., Fischer 60 fill., Mendelovits Lajos 2, Szöllőssy György 2, Mihalovits I. 2 kor., Geréby Fülöp utóda fűszer, Szent-Királyi 4, Benyáts E. 4, Ormódy Lajosné 10, Alföldi takarékpénztár 10, Serli Ede 2, özv. Révész Bálintné 6, özevy Muraközy Károlyné 2, Roth Lipótné 2, Kernheffer József 2, Borgy Lajos 2, dr. Magoss György 4, Vecsey Zoltánné 4, ifj. Ocsanak J.-né 4, Szántó Gyözőné 2, özv. Szőke Jánosné 1, Lusztig Károly 4 kor., Váray József fűszerár. Grünfeld Adolf 1, Fekete 1, Rickl József 4, Löwy Henrik 2, Havas Józsefné 1, Angol Divat 1, Jungreis Mari 1, Halmágyi 2, Neumann 2, Riesz Lipót 2, Frank Rezső 2, Kacz Lajos 2, Kaszanyiczky Endre 4, Janatka Alajosné 2, Fischer Adolf 2, Olvashatlan 2, Friedmann L. 2, Schvarcz Vilmosné 2, Schmidt Sománé 2, Deutsch Adolf 2, Scherz és Kramer 2, Fogelné 1 kor, Schager 60 fill., N. N. 40 fill., Vecsey V. 10, Tóth Béláné 4, özv. Göttl Nándorné 4, ifj. Pájer József 2, Majering Gyula 2, Weidner I. 1, László Albert 2, Szifft Aladár 4, özv. Szikszayné 2, Vágó Andor utóda 2, Blattner Gy. 2, Des Combes Henrikné 2 korona, özevy Tamassy Károlyné 2 korona, dr. Borbély Imre 2 korona, Gáll Ferenczné 1, Wurmbné 2, ománáné 2 N. N. 2, Rosinger L. 2, Weisz Lajosné 2, Széll Farkasné 2, Dr. Peczo Ernőné 2, id. Csóka Sámuelné 2, Kerekes Géza 2, Ocsanak Jánosné 4, Rosenfeld Salamonné 3, Hartstein Kálmánné 2, Tikos Manola 2, Kovacs Károlyné 2, Potorán Istvánné 2, Ericz Ernőné 4, Rásó Gyuláné 4, özv. Mayer Ottóné 2, Mandel Rezsőné 1, Márkus Sándorné 1, Münch Gusztávné 1, Wieszt I.-né 1. Áts Gusztávné 1, Göcsey Istvánné 1 korona, Mayer József 40 fillér, Békés Adolfné 60, N. N. 60 fillér. Kerekes László 1 kor, Fries József 2, Olvashatlan 2, özv. Gerébyné 2, Lusztig Dezső 1, Szabó Mihály 3, Benedek L.-né 2, Dobieczyk Sándorné 5, Olvashatlan 2, Bodnár Gézané 2, Szikszay Gézané 2, Weszter Istvánné 2, László Józsefné 2, Csuka Lajos 2, Fischer Emanuelné 2, Békés Emil 1 korona.

Összesen 481 korona. Fogadják a nemeslelkű adakozók a jótékony nőegylet köszönetét.

Kisasszony feleségem.

— Igaz történet. —

Debreczen, április 18.

Vigjáték-témának kellett volna czímezniem a históriát, ha édes hazánk íróit erkölestelen vigjátékok megírására akartam volna csábítani.

De azért ne tessék megijedni, hogy az itt következő história erkölcstelen. Az egész csak felfogás dolga. Mert ha ezt a históriát például Feydeau kapná kezei közzé, oly „vigszinházizú“ bohózatot kanyarítana belőle, hogy még a zenekar cseh muzsikásai is belepirulnának, pedig azok eléggé edzetek már.

Előre kijelentem tehát, hogy ne tessék nagyon rosszat gondolni.

A dolog különben — habár nem is mindennapi — nem nagyon új. Mert ha eddig talán nem is történt meg, de egész bátran megtörténhetett volna.

A história szereplői — kiknek valódi létezéséről egyik vidéki tudósítónk becses fejével szavatul — egy nagyon kopasz, nagyon vén és nagyon féltékeny férj: B. M. földbirtokos és egy nagyon szép, igen fiatal, fess kis feleség. Az arány tehát módfelett veszélyes.

De kezdődjék a cselekmény.

Fellép a férj mély gondolatokba merülve, mutató ujját homlokára téve és gondolkodik. Egyszerre felkiált:

— Megvan! Kisasszony-feleségem!

Ha tudósítónk nem volna olyan gyakorlott talányfejtő, ma se tudná, hogy e fenti kijelentéssel mit akart a kopasz és féltékeny ur. De így csak pillanat műve volt kitalálni, hogy az nem jelethet mást, minthogy a férj, fiatal kis feleségét a jövőben leányának fogja kiadni.

És az eszme csakhamar testet öltött. A feleségből — kisasszony lett. A kopasz ur leányának adta ki feleségét — és ezen igyekezetében az istenek is segítségére voltak.

Éjjelei most már nyugodtabbak lettek, almatlanság nem gyötörte őt, mert tudta, hogy a feleségét kerülni fogják a veszedelmes nőcsábítók, mert „leánynak“ udvarolni veszélyes dolog, ott kísér mindig a horog.

Az eszme fényesen bevált s bár kisasszony-feleségét mindenütt körülrajongták, a férj nyugodt volt.

És mikor legkevésbé gondolta, akkor vágott le a villám tarkoponyájára.

Egy szép napon egy fess fiatalember állított be a földbirtokoshoz, ki nem igen lehetett a sok szónak barátja, mert lakónikus rövidséggel kijelentette, hogy a földbirtokos kedves leányának kezét kéri.

A tabló nem épen isteni.

S hogy fölésmélt a jó öreg, hebegve mondá:

— Uram, az lehetetlen,

Erre a fiatal urra került a bámulás sora, majd így felelt:

— Uram, őszinte vallomást teszek, a kisasszony és én már régeu szeretjük egymást.

— Lehetetlen!

— Pedig ennek meg kell lennie, mert... mert... a... becsület így kívánja.

Az öreg ur elképedve urgik fel helyéről:

— Miféle becsület?

Hogy érti ezt az ur?

— Az én becsülete, meg a kisasszony....

Már a végét nem mondhatta el a lángoló ifju, mert bekövetkezett a drámai vég: nem pisztoly, nem golyó, hanem egy nagyon prózai kiröpítés alakjában.

És a régi nóta még mindig új maradt.
— Az asszony ingatag!

TÖRVÉNYSZÉK.

§ Elitelt árvagyám. Hadházi István közbecsülésben álló férfia volt Hadháznak. A nép bizalma 1893-tól az árvagyámi teendők végzésével tisztelte meg, melyet ő aztán meglehetősen gondatlansággal kezelt. Utanutfélen fogadta el a befizetéseket s azokat elfeledte bekönyvelni. Nem annyira rosszakarat, inkább a hivatalos teendőknek kellő mértékben mérlegelni nem tudása volt e tetténél az indító ok, mert hiszen a befizetőknek nyugtát adott a befizetett összegekről.

Mikor 1898-ban főbiróul választották, az utána következő árvagyám, Takács Miklós, ki e tisztséget ma is viseli, rögtön észrevette, hogy Hadházi István rendetlenül vezette a pénztári naplót. Tudomására jött, hogy az illető több egyéntől vett fel pénzt és azokat éveken át be nem könyvelte.

Takács jelentést tett a dologról és Hadházi rögtön felfüggesztették állásától s megindították ellene a vizsgálatot.

Hadházi a kezeihez befolyt pénzösszeget — csekély mennyiség kivételével — megtérítette s a csütörtökön tartott végtárgyaláson a behívott tanúk is beismerték, hogy káruk nincsen. A vád csak annyiban maradt fel ellene, hogy a befizetett pénzt 3—4 éven át magánál tartotta.

A vádlottat csupán egy rendbeli folytatólagosan elkövetett sikkasztásban találta vétkesnek a törvényszék s dr. Popper Mór védő beszéde után három havi fogházra ítélte.

A vádlott enyhítésért, illetve felmentésért, a kir. ügyész pedig súlyosbításért felebbezett.

KÖZÖNSÉG KÖRÉBŐL.*

Konstantinápoly Debreczenben.

(Ajánlva a rendőrség figyelmébe.)

A kik látni szeretnének valamit a törökök híres városából, ne sajnálják a fáradságot felballagni valamelyik ünnep vagy vasárnap délután ugy 4—5 óra tájban főutcánkra. Ott fogják látni, no nem az egész Konstantinápolyt... A fényt, pompáját nem találják majd, de arról jó fogalmat fognak szerezni, hogy milyen az a hirhedett „konstantinápolyi piszok és moesok“.

Tegnap egy idegen ur megtekintvén városunkat, délelőtt több izben elragadtatásának adott kifejezést és bizonyára kellemes emléket vitt volna magával, ha délután a fent említett időben azon szerencsétlen ötlete nem támad, hogy sétára induljon főutczánkon.

Végig az ugynevezett „korzón“ tömredék eseléd, baka, huszár, mesterlegény, munkásember és ki tudja még kik és mik tolongtak. Már maga a trágár hangos társalgás, káromkodások, szemérmetlen kedélyeskedések elegendők lettek volna e speciális „népélet“-ből, hogy a jóízű ember undorral teljék el.

De van nálunk ily alkalmakkor egy még speciálisabb valami!

Benszülött debreczeniek tudják, hogy a városháza előtti tér régi idők óta, mintegy szabad kaszinója az alsóbb néposztályoknak. Ez az ugynevezett „köpködő kaszinó“.

Nos, kérem, ünnep és vasárnap délután e különös kaszinó megnyulik, jobbra-balra az aszfalt szélén, a házfalaknál megáll az „ünnepelő“ népség. A hagyományos kaszinói szabályt azonban itt is megtartják, t. i. oly buzgalommal köpködnek, mintha fizetést kapnának az undorító foglalkozásért.

(Bocsánat, hogy így feszegetem e kérdést, de nem oly kiesínyes ügy ez, hanem igen nagyfontosságú!)

* E rovatban közölteért nem vállal felelősséget a Szerk.

Igy aztán vasárnap estefelé már a korzó aszfaltja valósággal tarka a köpködéstől. Az emberben, ha végig megy ilyenkor a főuton, lázong a jóízűség; tegnap például kicsibe mult, hogy arcul nem vágtam egy parasztot, ki ép előttem köpött és szinte látszott, hogy azt próbálja: milyen messzire megy?

De hagyján a lázongó izlés! Hagyján az is, hogy vasárnap délután, a mikor annyi intelligens nő és férfi sétálna a főuton, Debreczen egyetlen belső sétautján. tisztességes nő pirulás nélkül nem mehet végig és ha nem akarja, hogy leköpjék, kénytelen lekerülni az ember. Hagyjuk ezeket! Hanem jöjj, óh közegészségügy! Mit szólsz ahhoz, hogy az a köpésektől förtelmesen bemocskított aszfalt a főuteza levegőjét miázmákkal telíti el?! Az a sok ember, ki a főuti lakásokban lakik, az a sok ember, ki másnap, harmadnap végigmenve a főuton, e miázmás levegőt kénytelen szívni... Törődsz-e velük?! Mi?! Te szent közegészség, te abstrakt, tehetetlen fogalom, változz már egyszer esont-hus és vérré, fogj kezembe ostort, seprüt vagy tudom is én mit és csinálj rendet valahára!

Tudódásunk van arról, hogy erélyes rendőrségünk már egy izben megkísérté segíteni. Eltiltá ugyanis a városház előtti aszfalton álldogálást. Ugy tudjuk, hogy ezt a kereskedők találták sérelmesnek, mert hiszen akkor kirakataikat hiába készítenék. De hát a kirakat-nézés és az időlopó köpködő-kaszinózás között különbség van!

Aztán meg hétköznap nem is lehet annyit panaszkodni e szabad-kaszinó ellen; olyankor még jobbmódu czívis emberek is megállanak beszélgetni és semmi visszatartó jelenség nincs. Hanem vasárnap délután, munkaszünet lévén, más elemek veszik birtokukba e helyeket. Ilyenkor pedig nincsenek kirakatok a kereskedéseknél, a kereskedőknek tehát nem okoz kárt, ha a rendőrség erélyesen lép föl.

Nem csutolkodásból emlegetjük az erélyességet, meg vagyunk győződve, hogy rendőrségünkben van erély, meg vagyunk győződve, hogy fölhívásunk nem talál süket fülekre és ezen szegényletes állapotnak végét vetik! Ugy legyen.

Klodvig.

KÜLÖNFÉLÉK.

* A sertés, mint szabaduszó. Önök nem ismerik az életmentő sertéseket, méltó utódait a Capitolium ludjainak?

Ime, itt a történetük:

Ausztrália partjai körül nemrégiben zátonyra jutott egy angol hajó. A legénység semmiképen sem tudta partra juttatni az utasokat, s már-már kétségbeesett az egész személyzet, amikor a kapitánynak mentő ötlete támadt. Négy-öt sertést a vízbe dobott és valamennyit egy kötélre kötötte. A derék szabaduszók kiusztak a partra, ahonnan aztán a kötél segítségével kábelt húztak a hajóhoz és megmentették az utasokat.

Verne Gyulának sem akadt volna ki-tünőbb ötlete...

* A féltékenységek rögeszméje. Minden rögeszme, a mi örülteknél észlelhető, többé-kevésbé az épeszü egyéneknek feltehető. Mert hisz az egyes ideák az által válnak rögeszmékké ha az egyén folyton velük foglalkozik addig, míg az örültséget nem konstatalják rajta. Nagyon gyakran nehéz megvonni a határt az épeszü és az örült egyén gondolkozása között. Gyönyörű példányát nyújtják egy orvos megfigyelései a féltékenységek rögeszméjének. Senki sem tagadhatja azt, hogy a féltékenységek a lelki betegség egy neme. Egyes egyéneknek azonban oly rendkívüli és jogosulatlan féltékenységet tapasztalunk, hogy itt méltán beszélhetünk féltékenységi rögeszméről; ez már jele a lelki megzavarodásnak s többnyire más szümpomákkal van egybekapcsolva. — A lelki megzavarodás jelembeli változások-

kal kezdődik, majd nevetséges gyanúsítással állanak elő; a hallucinációk hatása alatt nem ritkán heves jelenetek vannak, melyek gyilkosságra és öngyilkosságra vezetnek. A betegség okai között nagyon jelentékeny szerepet játszik az alkohol. Hirtelen részegség többnyire elősegíti a betegség akut kitörését, míg az iváshoz szokott egyéneknél rendszeren krónikus formát ölt.

Ezeket írja az orvos, de mindenben nem vallható az ő nézete, mert bizony a féltékenységet nem ritkán tapasztaljuk józan, sőt alkohol ellenes egyénekénél is.

* **Bojkottált madarak.** Letűnt a madarak csillaga. Nem örökre, csak tíz évre. A tarka farka tollas madárkát bojkottálták. És még hozzá nők, gyöngéd lelkű asszonyok tették ezt. Aarau, kis svájci városkában a nők közösen állapították meg egy decenniumra a kalap-divatot. Többek közt azt a fontos katórozatot hozták, hogy tíz hosszú évig kalapjaikat nem díszítik sem madártollakkal, sem kolibri, vagy egyéb kis madárkák fejével. Egyben fölhívást intéztek az ország többi városaiban a nőgyesületekhez, hogy csatlakozzanak a „divatreformjukhoz.” Csak divatreformról szólnak, azzal ők még csak meg sem kísérik az érvelést, hogy a madarak pusztítását akarják meggátolni.

De se baj, ha a homályban is rejtik az intenzió. . . Ez már így illik a gyöngédlelkű, szerény asszonyokhoz.

RÖPPENTYŰK.

* **Röviden.** — Papa, miből főzik a söt? — Sós vizekből. — És a cukrot? — A cukrot? — hát — édes vizekből.

* **Meglepő.** Ur: Szabad felajánlanom az eredményt? — Hölgy: Nem kell! — Ur: No ez meglepő. Nem hittem volna, hogy ha valaki ilyen csurom vízzé lett, mégis oly szárazon feleljen!

* **A titok.** — Én azt hiszem, Simonné festi a haját. — Ugyan hova gondolsz! — Hát honnan tudod ezt oly határozottan. — Mert ott voltam, mikor éppen vette.

* **A szelidség jutalma.** — Még mindig nem oskolt meg ez a te szemérmes Menyhérted? — Nem ám, pedig tegnap este ugyancsak sokáig ültünk egyedül a sötétben. — Na, ez a fiu igazán megbocsáthatatlanul hülye?

* **A kis gazdasszony.** — Mama, — szól Matild anyjához — azt olvasom ebben az ujságban, hogy, „Egy cseléd kerestetik, a ki tehenet fejni, mosni és vasalni tud.” — Ezt nem értem. — Miért nem, te kis bohó? — Azt már hallottam, hogy a tehenet fejni és mosni lehet, de hogy meg is lehet vasalni, azt eddig igazán nem tudtam.

* **Gyermek-klvánság.** Mama: Na, most menjetek ki gyerekek, jön az orvos Berta: Oh, mama, engedd, hogy bent maradjunk, szeretnők. . . Mama: Mit szeretnétek? Berta: A papa azt mondta, hogy téged az orvos bácsi az orrodnál fogva vezet. Szeretnők ezt látni, mert az nagyon mulatságos lehet.

KÖZGAZDASÁG.

A Debreczeni Kereskedelmi Csarnok jegyzései.

Debreczen, április 17.

Piaci árak 50 kgr.-ként koronákban:	
Buza minőség	77 . . . . . 6.75—7.—
" "	78 . . . . . 6.95—7.25
" "	79 . . . . . 7.——7.30
" "	80 . . . . . 7.25—7.40
Rozs	71/73 . . . . . 5.90—6.—
Árpa	. . . . . 5.35—5.45
" (jobb)	. . . . . 0.——0.—
Zab	. . . . . 4.70—4.80
" prima	. . . . . 0.——0.—
Tengeri	. . . . . 5.30—5.40
Köles	. . . . . 5.80—6.—
Napraforgó mag	. . . . . 4.50—4.60
Bükköny	. . . . . 7.25—7.75
Lóhere	. . . . . 65.——70.—
Luczerna	. . . . . 40.——42.—
Pogácsa napraforgó	. . . . . 4.70—4.20
" tökmag	. . . . . 5.10—5.50
Bab (fehér)	. . . . . 6.20—6.80

Nagy ok az öröme.

— Pozsonyi tudósítónktól. —

Az öröm ragadás és így boldog vagyok, hogy néhány minden öröm nélkül való örömről tehetek tanúságot. Mindaz, amit elmondok, komoly valóság, mindegyik esetet lelkiismeretesen ellenőriztem. Maga az elmondandó dolog általános érdekű, mert az egészségről szól, a mi pedig mindnyájunkra igen fontos. Századunkban igen sokan szenvednek általános gyengeségtől, a mi mutatja, hogy a vér kimerült. Vérégenység, sárgaság, idegbetegségek, reuma, eredménye a vér ereje elvesztésének s azok, akiknek az a soruk, hogy e betegségekkel megküzdjenek, jól teszik, ha vérüknek megerősödéséről gondoskodnak. Mit kell tenni, hogy eredményt érjenek el. Az eszköz elég egyszerű. A Pink-pilulát kell alkalmazni, melynek nagy a híre és a mely biztosítja a vér megerősödését. A nagymennyiségű írásbeli bizonyítvány mutatja, hogy Magyarországon szükségtelen a Pink-pilulát dicsérni. Fölsorolunk néhány, a Pink-pilula által meggyógyult fontos személyiséget. S vannak olyanok, kik az erősödés útján vannak s látva a javulást, bizalommal folytatják a Pink-Pilula használatát.

— Örömmel tudatom önnel — írja Reichel H. ur Alibunáriól, hogy a Pink-pilula nagyon jó volt nekem arra, hogy beteljesülnek mind a hozzáfűzött remények.

Másrésről Kolbenhayer Vilma tanítónő, Gyón, L. P. Alsó-Dabasról jelenti, hogy a Pink-pilula reá kitűnően hatott.

Kornett György ur földbirtokos, Uj-Arad közelében, Német-Szt.-Péteren, szintén megerősíti, hogy a Pink-pilula egészségét helyreállította.

Végre Pauer István ur Pozsonyból írja, hogy jóllehet már egészséges, még folytatja a Pink-pilula használatát s még hat dobozt kér.

Mindezek a bizonyítékok az aggodalom legyőzésére szolgálnak s buzdítói mindazoknak, kiknek vére gyenge s kiket ezáltal betegség támadott meg. Ezek után haladéknél fogják alkalmazni a Pink-pilulákat.

A Pink-pilulák kaphatók Magyarországon a legtöbb gyógyszerárban. Egy doboz ára 3 Korona 50 fillér és hat doboz 18 Korona. Magyarországi főraktár **Török József** gyógyszerárban, Budapest Király-utca 12.

REGÉNY.

A csöndes lakó.

— Angol regény. —

Írta: **Pryce Richard.**

Fordította: **Karem.**

(Folytatás.)

28.

Valószínűleg nem is volt Mrs. Flemingnek csak egyetlen levelezője, mert valamennyi levele, mely címére érkezett, ugyanegy kéz czimírátát viselte és londoni bélyegzéssel volt ellátva és ő sem irt más leveleket, csak a melyeket a Pelly féle könyvkereskedésbe cizmezett. Smithné csudálkozott is sokszor ezen, mikor eszébe jutott.

Emma, a mintaszépség, makacsul ragaszkodott azon föltevéshez, hogy valami titokzatosság lappang az ilyen levelezés mögött, mikor nem az illetőnek nevére cizmezgetik a leveleket.

— Nagyon alattomos eljárásnak tartom, — mondá — valamint nagyon alattomos eljárásnak tartottam barátom, miss Hawkes részéről is azt, hogy a házassági hirdetéseire érkező leveleket az én czimemre küldte, nehogy szülei megtudjanak valamit belőle. Igazán magam is csudálkozom rajta mostan, hogy egyezhettem én akkor bele abba a dologba. Hanem annyi bizonyos, hogy a milyen rossz vége lett a titkolódzásának, megtanulhatja belőle mindenki, hogy efféléktől óvakodjék.

— No pedig nem hiszem, hogy itt házassági hirdetésről, vagy más efféléről lenne szó, — tiltakozott Smithné. Miss Awkes az a te barátom mindig olyan — hogy is mondjam csak — olyan önféjű, jóféle teremtes volt, meglátszik abból, hogy mit vitt végbe a fiatal Wilkinssal, az Imperial pinczérével, Jonesról nem is szólok, mert annak felesége, gyermeke van, az jobban vigyázhatott volna magára. De Mrs. Flemingről nem mondhat senki semmi rosszat. Igazán mondhatom, a milyen csöndes, egyhangú életmódot folytat, magam is csudálom, hogy meg nem unja.

— Lehet, hogy valami bánata van, — találgatta Emma.

— Van neked bogarad, — felelt a néne mérgesen. — Nem tudom, mitől támadnak mindig ilyen gondolatok a fejedben. Bizonyosan az a sok ringy-rongy regény az oka, a miket olyan nagyon szeretsz olvasni.

Smithné megfelejtkezett róla, hogy éppen ő volt az, a ki a lakóját illető sok találgatásra és szóbeszédre alkalmat adott. Persze, most már maga is rátért a férje véleményére, hogy Mrs. Fleming minden tekintetben kitűnő lakó. Sőt a hálószoba zárva tartása sem volt már annyira ellenére; — elvégre is jogában van ugy cselekedni, a hogy neki tetszik.

Mióta beköltözött Mrs. Fleming, egyik napja úgy telt, mint a másik. Mindig kész volt házi gazdájával beszédbe eredni, mikor ez asztalt teríteni, vagy leszedni bejött és ilyenkor többnyire a Markham-est felől beszélgettek. Smithnek az volt a véleménye, hogy az Abbey asszonya valóságos Isten kísértést követett el, midőn oly rengeteg értéket oly csekély biztonságot nyújtó helyen tartott és Mrs. Fleming maga is úgy vélekedett.

Mióta Smith megemlítette neki, ő is olvasott ez eset felől és igen érdekesnek találta. Smith el volt telve szájalommal a szegény inas iránt és abban reménykedett, hogy a gonosztevők nem fogják elkerülni méltó bünhődésüket. Gyilkosságról van szó, — mondá — és bizonyosan kötéltre fogják itélni érte.

Mrs. Fleming megborzadt e szóra. Ő nem találta helyesnek a halálbüntetést, csak oly esetben, midőn különös kegyetlenséggel véghezvitt gyilkosságról van szó.

— Hát ez nem az volt? — kérdé Smith. — Mikor annak a szegény fiatal embernek éppen az arcába löttek.

Mrs. Fleming azt vitatta, hogy ez inkább emberölésnek minősíthető. Annak az embernek, ki revolverét elsütötte, valószínűleg csak az volt a szándéka, hogy üldözőjét feltartóztassa, — mert hisz nem is lötte agyon.

— Csakhogy meghalt ám azóta a kapott sérülésben; — felelt Smith. — Nem, ő világosan gyilkosság esetét látja főnforogni és reményli, hogy ha kézre kerül az az ember, fel is fogják akasztani.

Mrs. Fleming úgy vélekedett, hogy ez soha sem fog megtörténni. A rendőrség — úgy mond — nem talált semmi nyomra és így fogadni merne, hogy a tolvajok azóta rég kívül vannak az ország határán.

(Folyt. köv.)

DEBRECZENI VÁROSI SZÍNHÁZ.

Folyó szám 199.

Bérlet 164. szám „B”

Szerdán, 1900. évi április hó 18 án

A három testőr.

Eredeti bohózat 3 felvonásban. Írta: Herczeg Ferencz.

SZEMÉLYEK:

Pollacek	Sziklay M.	Flóris	Tanay F.
Róza	Fái Flóra	Hortovay	Odry Á.
Liza	T. Halmi M.	Kosniczky	Rubos Á.
Rátky	Pataki B.	Latorka	iff. Szathmáry

Színhazi műsor.

Csütörtőn, április 19 én, bérlet 165. szám „C” **Közönyt közönnnyel.** Vigjáték 5 felvonásban Írta: Moreto. Fordította: György Vilmos.

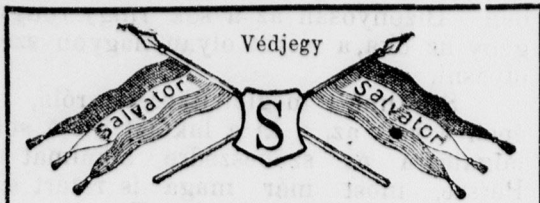
Pénteken, április 20-án, bérlet 166 szám „A” **A görög rabszolga.** Operette 3 felvonásban.

Szombaton, április 21-én, bérletszünetben, fényes kiállításal és diszletekkel, ujdonságul először: **A kis szökevény.** Operette 3 felvonásban. Írtak: Seymour Hieks és Harry Nichols. Zenéjét szerette: Monckton Lionel és Caryl Iván.

Vasárnap, április 22-én két előadás: d. u. 3 órakor félhelyárral **Napoleon öcsém.** Bohózat 3 felvonásban. Írtak: Rakosi Viktor és dr. Guthi Soma. — Este 7 és fél órakor bérletszünetben, másodsor: **A kis szökevény.**

Laptulajdonos: a Csokonai-nyomda.

NYILT-TÉR.

Vesebajoknál,
a hólyag bántalmainál
és köszvényénél,
az emésztési és lélegzési
szervek hurutainál,

a **Lithion-forrás**

Salvator

Kitűnő sikerrel használtatik. E forrás kiváló tulajdonságai:

Húgyhajtó hatásu.

Vasmentes. Kellemes ízü.

Könnyen emészthető.

Első rangu gyógyviz és diaetikus ital. Számos orvosi tekintélyek által különösen oly egyéneknek ajánlva, a kik ülő életmódjuk folytán **aranyeres bántalmakban, hasi pozsga, máj- és vese izgatási tünetekben vagy húgysavas vesehomok és vesekövek képződésében szenvednek.**

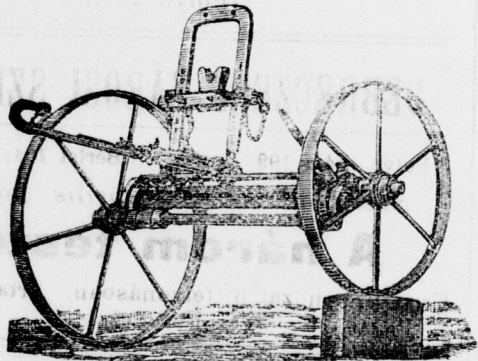
Kapható ásványvizkereskedésekben és gyógyszertárakban.

A Salvator-forrás Igazgatósága Eperjesen.

Más rendszerű vas-eketaligákat átalakításra elvállalunk.

Az 1899 évi szegedi mezőgazdasági kiállításon

„új és figyelemre méltó“
jelzővel kitüntetve.

Szabadalmazott

kéttengelyű „Bóni“ eketaliga.

!! Legujabb szerkezet !!

Tartós, szilárd, nem kopik, nem dől, domboldalon nem farol, az ekét egyenletesen vezeti, kenése folytonos és gazdaságos, kevés vonóerőt igényel.

Pillanat alatt állítható!

Megrendelhető **Nyirbátorban:**

Mandel Eduárd és Társainál.

Budapesten:

A Magyar Mezőgazdák Szövetkezeténél.

(Alkotmány-utca 31. szám.)

Más rendszerű vas-eketaligákat átalakításra elvállalunk.

3001. k.
1900.

Pályázati hirdetmény.

A Csege—Egyek nagyközségek körállatorvosi állására pályázat nyitattik.

Székhely Csege.

Javadalma Csege részéről 500 frt, Egyek részéről 250 frt, összesen 750 frt évi fizetés. Szedheti Csegén, mint vágatási biztos ennek díjait és a magán működésért szabályrendelileg megállapított díjakat.

Köteles Egyeken minden héten egyszer, járvány idején kétszer, sőt esetleg többször megjelenni.

A választás Csege községben jövő május hó 2-án d. e. 9 órakor a két község képviselő testületének küldöttsége által fog megtartatni.

A folyó hó 30-án tul érkező vagy nem teljesen felszerelt pályázati kérvények figyelembe nem vétetnek.

Debreczen, 1900. április 14.

Ferenczy Elek,
főszolgabíró.

A **beocsini**
czementgyáráf

elismert legjobb portland és román czement, és a

kőbányai téglagyár

sárga és piros disztégla

egyedüli debreczeni képviselője:

Stegmüller Árpád

építész,

Kölcsey-u 3. (Előbb Kis-szappanos-u.)

Eladás nagyban és kicsiben.

Vidéki megrendelések pontosan teljesíttetnek.

Telefon 255.

Kiadó

Piacz-utca 6-ik sz. háznál

egy szép nagy bolt,

két nyílással, tükörüveg ajtó- és kirakati táblaüvegekkel, görredőnyökkel, nagyterjedelmű háttérrel; az egész bolthelyiség alatt — ha kívántatik — ugyanolyan nagyki-terjedésű száraz, világos **pinczével**, mely raktárhelyiségnek alkalmas; továbbá **egy kisebb egy nyílású szép bolt** hasonló felszereléssel.

E két bolt együtt is kibérelhető.

Értekezhetni a háztulajdonos: **Dr. Kola János** ügyvéd irodájában ugyanott.

Több mint

50 év óta sikerrel használtatik!

Az eszéki **arczenőcs**

és eszéki

SZALVATOR-szappan

eltávolítja a szeplőt, májfoltot és a bőr összes tisztátlanságát.

Valódi osakis a

DIENES J. C.

Salvator-gyógytárából
Eszéken felsőváros.

1 tégely eszéki arczenőcs ára — kor. 70 fillér
1 drb Salvator-szappan „ 1 „ „
1 tégely kézi paszta „ 1 „ 20 „
Lyoni rizspor kis doboz 1 kor., nagy doboz 2 kor.

Figyelmeztetés!

Ezen cikkek mentek minden ártalmas alkatrésztől és megfelelnek tökéletesen a 71012. sz. B. m. rendeletnek.

Csak akkor valódi, ha a fenti törvényileg beiktatott védjeggyel el vannak látva és kéretik a t. közönség esakis DIENES-féle eszéki kenőcsöt és szappant kérni és elfogadni.

Főraktár Budapest en:

Török József ur gyógyszertárában

VI., Király-utca 12. sz.

Dr. SZABÓ-féle

VIRÁG-CRÉME

az arczerémek gyöngye.

Teljesen ártalmatlan anyagokból készült, **higanymentes** arczenőcs, mely miután **nem esiroz, nappal is használható.** Udóvó, puhává s **fehérré** teszi az arc s kezek bőrét. Kiválóan javalva az arczbőr minden tisztátalansága ellen, mint **bőratkák, sömör, bőrhímlás, szeplő** továbbá **szélfújta kezek s arcznál.**

Egy tégely ára
70 fillér (35 kr.)

Főraktár: **Debreczenben,**

MIHALOVITS I. gyógyszertára.